2025/2277

13.11.2025

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2025/2277

af 12. november 2025

om berigtigelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/477 om anvendelsen af artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ved tildeling af kontrakter vedrørende aktiviteter i forbindelse med produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien, med undtagelse af elektricitet produceret på kernekraftværkerne Doel 4 og Tihange 3

(meddelt under nummer C(2025) 7575)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF ([1]), særligt artikel 35, stk. 3,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 24. juli 2024 anmodede Kongeriget Belgien Kommissionen om i henhold til artikel 35, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU (»anmodningen«) at fastslå, at nævnte direktiv ikke finder anvendelse på aktiviteterne hos Luminus, Norther og Ørsted (»ansøgerne«) for så vidt angår produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien. Anmodningen omfattede ikke produktion og engrossalg af elektricitet fra kernekraftværkerne Doel 4 og Tihange 3.

(2) Som svar på denne anmodning vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/477 ([2]) (»afgørelsen«) den 6. marts 2025.

(3) Som anført i afgørelsens betragtning 13 tog Kommissionen med henblik på at afgøre, om de pågældende aktiviteter er undergivet almindelige konkurrencevilkår på de pågældende markeder, hensyn til markedsandelen for de vigtigste aktører, der beskæftiger sig med produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien, samt eksistensen og omfanget af støtte til produktion og engrossalg af elektricitet fra vedvarende energikilder i Belgien gennem offentlige ordninger.

(4) I afgørelsen præciserede Kommissionen, at den ikke analyserede subsidieordningen for kernekraftværkerne Doel 4 og Tihange 3 som forlænget efter 2025 (betragtning 22 og fodnote 12 i afgørelsen). Med hensyn til de resterende subsidieordninger konkluderede Kommissionen i betragtning 35 til afgørelsen, at produktion og engrossalg af elektricitet fra vedvarende energikilder, der modtager faste og lovbestemte præmier, udgør et særskilt marked. Kommissionen nåede frem til denne konklusion på grundlag af de afgørelser, der er nævnt i betragtning 20 til afgørelsen. Betragtning 28 og 40 til afgørelsen henviser imidlertid i stedet til betragtning 18. Det er derfor nødvendigt at berigtige gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/477 for så vidt angår denne fejl.

([1]) EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj.

([2]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/477 af 6. marts 2025 om anvendelsen af artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ved tildeling af kontrakter vedrørende aktiviteter i forbindelse med produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien, med undtagelse af elektricitet produceret på kernekraftværkerne Doel 4 og Tihange 3 (EUT L, 2025/477, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/477/oj).

(5) I den del af afgørelsen, der vedrører markedsanalysen, analyseres faktorer såsom markedsandele og koncentrationsniveauer i afsnit 3.2.3.2. I afsnit 3.2.3.3 analyseres konkurrencepresset fra import af elektricitet, og i afsnit 3.2.3.4 beskrives de virksomheder, der er aktive på det samlede marked for produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien, herunder de ordregivende enheder. Navnlig indeholder afgørelsens betragtning 57-64 Kommissionens analyse af, om de ordregivende myndigheder kunne have en bestemmende indflydelse på Engie.

(6) Engie var ikke omfattet af anmodningen. Kongeriget Belgien har anført, at Engie ikke driver virksomhed på de europæiske platforme for offentlige udbud, fordi Engie efter dets opfattelse ikke er omfattet af direktiv 2014/25/EU (betragtning 57 til afgørelsen). På baggrund af de oplysninger, der forelå på tidspunktet for afgørelsen, var Kommissionen imidlertid af den opfattelse, at Engie skulle betragtes som en ordregiver i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2014/25/EU (betragtning 64 til afgørelsen).

(7) Efter vedtagelsen af afgørelsen henvendte Engie sig til Kommissionen med nye oplysninger om sine aktionærer og deres stemmerettigheder. Det følger af disse oplysninger, at de franske ordregivende myndigheder — Engies aktionærer — i modsætning til, hvad der fremgår af betragtning 60 til afgørelsen, ikke har haft mindst 50 % af de stemmer, der faktisk blev afgivet af aktionærerne på de årlige generalforsamlinger i Engie, i alle fem år i perioden fra 2020 til 2024. I 2022 og 2023 havde disse ordregivende myndigheder således lidt under halvdelen af de faktisk afgivne stemmer, idet den procentvise andel ejet af den franske stat og Caisse des Dépôts et Consignations i gennemsnit udgjorde henholdsvis 49,92 % i 2022 og 48,55 % i 2023. Den omstændighed, at de franske ordregivende myndigheder ikke havde et flertal af de afgivne stemmer på alle generalforsamlinger i alle fem år i perioden 2020-2024 (men kun i 2020, 2021 og 2024), rejser tvivl om konklusionen om, at de udøvede en bestemmende indflydelse på Engie.

(8) Kommissionen bør også tage hensyn til, at den franske stats mulighed for at omdanne en ordinær aktie i Engie til en gylden aktie blot giver den franske stat ret til at modsætte sig salget af strategiske aktiver til tredjemand. Det følger heraf, at Kommissionens påstand i betragtning 61 til afgørelsen om, at en sådan gylden aktie ville give den franske stat ret til at gøre nye aktionærers indtræden i selskabets kapital over en bestemt tærskel betinget af økonomiministerens samtykke, ikke er korrekt.

(9) På grundlag af de nye oplysninger, som Engie har fremlagt, og da der ikke foreligger yderligere dokumentation for de ordregivende myndigheders eventuelle retlige eller faktiske bestemmende indflydelse på Engie, har Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke længere tilstrækkelige elementer til at konkludere, at de ordregivende myndigheder kan have en bestemmende indflydelse på Engie, og at Engie derfor bør betragtes som en ordregivende enhed i henhold til direktiv 2014/25/EU. Det er derfor nødvendigt at berigtige gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/477.

(10) Den omstændighed, at Kommissionen ikke længere kan konkludere, at Engie er en ordregivende enhed, har betydning for analysen af betingelserne om almindelige konkurrencevilkår på det samlede marked for produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien. Ordregivende enheder, herunder Luminus, havde på dette marked tilsammen markedsandele på mellem 20 og 30 % af kapaciteten og mellem 15 og 20 % af produktionen i perioden 2019-2023 (betragtning 56 til afgørelsen). Denne markedsandel forventes at forblive stabil i de kommende år. Luminus havde i sig selv 14,1 % af markedet i 2023 (betragtning 42 til afgørelsen). Dette ligger et godt stykke under de tærskler, der er taget i betragtning i Den Europæiske Unions Domstols praksis og i Kommissionens praksis på konkurrenceområdet som en potentiel indikation for, at der foreligger en stærk markedsposition. Med hensyn til de resterende ordregivende enheder driver Norther kun én vindmøllepark på nuværende tidspunkt, og Ørsted er endnu ikke til stede på det belgiske marked for produktion og engrossalg af elektricitet. Sammen med Luminus står de begge over for en konkurrence fra andre producenter (nemlig Engie, RWE, Eneco og Total Energy), som ikke betragtes som ordregivende enheder, og som tilsammen tegnede sig for over 62 % af markedet for produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien i 2023 for så vidt angår produktion af energi (betragtning 42 til afgørelsen).

(11) I lyset af de nye elementer vedrørende Engie, som Kommissionen har fået kendskab til, og som eksisterede på tidspunktet for vedtagelsen af afgørelsen, kan Kommissionen ikke længere anse Luminus' aktiviteter på markedet for produktion og engrossalg i Belgien for ikke at være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår. Det er derfor nødvendigt at berigtige gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/477 for så vidt angår Kommissionens vurdering af betingelserne om almindelige konkurrencevilkår på det samlede marked for produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien samt dens konklusioner i denne henseende.

(12) I betragtning af at de nye elementer vedrørende Engie eksisterede på tidspunktet for vedtagelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/477, samt den virkning, som de nødvendige berigtigelser har på de berørte virksomheder, bør nærværende afgørelse finde anvendelse fra den 6. marts 2025 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/477 foretages følgende ændringer:

1) Betragtning 28 affattes således:

»(28) Ansøgerne har gjort gældende, at disse havvindmølleparker skal anses for at tilhøre det almindelige produktions- og engrosmarked, eftersom de modtagne subsidier kun dækker projekternes nettomeromkostninger. Kommissionen har imidlertid i de afgørelser, hvortil der henvises i betragtning 20, gentagne gange været af den opfattelse, at anlæg, der modtager faste subsidier, ikke er en del af det samlede marked for produktion og engrossalg af elektricitet. Kommissionen mener, at sådanne subsidier beskytter støttemodtagerne mod konkurrence ved at sikre et garanteret indtægtsniveau. Kommissionen ser ingen grund til at fravige denne vurdering.«

2) Betragtning 40 affattes således:

»(40) I overensstemmelse med sine tidligere afgørelser, jf. betragtning 20, finder Kommissionen i den foreliggende sag, at faste og lovbestemte subsidier til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder ikke sikrer, at de anlæg, der modtager sådanne subsidier, er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår.«

3) Betragtning 57-70 affattes således:

»(57) Engie har længe været til stede på det belgiske marked for produktion og engrossalg af elektricitet og er fortsat førende på markedet. Selskabet opererer ikke på platformene for offentlige udbud, fordi det efter ansøgernes opfattelse ikke er omfattet af direktivet ([22]). Engie udøver et stærkt konkurrencepres på ordregivende enheder i Belgien.

(58) Luminus er den næststørste markedsaktør: Selskabet har en diversificeret produktionsportefølje, der omfatter produktion fra kernekraftværker beliggende i Belgien ([23]), hvilket giver det adgang til en stabil og (takket være de lave marginalomkostninger) konkurrencedygtig fleksibel grundbelastningskilde til elproduktion. Selskabet driver også både vandkraftværker og gasfyrede kraftværker i Belgien, som leverer fleksibel spidsbelastningsproduktion af elektricitet. Luminus' markedsandel er fortsat forholdsvis lav. I 2019 var dets markedsandel 13,7 % og i 2023 14,1 % ([24]). På grundlag af ansøgernes fremskrivninger forventes Luminus at forblive den næststørste markedsaktør som minimum frem til 2034 ([25]). Ud over Engie står Luminus over for en konkurrence fra andre producenter (nemlig RWE, Eneco og Total Energy), som ikke betragtes som ordregivende enheder, og som tilsammen tegnede sig for over 62 % af markedet for produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien i 2023. Det følger heraf, at Luminus' aktiviteter er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår på markedet for produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien.

(59) HHI-indekset, hvortil der henvises i betragtning 46, er i forhold til markedsandelene en indikation på, at det tager lang tid for konkurrenterne at udfordre etablerede aktører. Ikke desto mindre forventes markedskoncentrationen at falde yderligere som følge af den planlagte lukning af atomreaktorer i Belgien.

(60) For så vidt angår de øvrige ordregivere driver Norther på nuværende tidspunkt kun én vindmøllepark. Elproduktion fra vind er ikke fleksibel og afhænger af vejrforholdene. Ørsted er endnu ikke til stede på det belgiske marked for produktion og engrossalg af elektricitet. Selv inden for en tidshorisont på 10 år forventes de to virksomheder ikke at blive store aktører i Belgien ([26]). De står begge over for konkurrence fra store aktører. Det følger heraf, at aktiviteterne i Norther, Nethys' øvrige datterselskaber og Ørsted er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår på markedet for produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien.

_____

([22]) Punkt 164 i anmodningen.
([23]) Luminus har også trækningsrettigheder på nogle franske kernekraftværker. Luminus' kontrollerende aktionær (EDF) driver en samlet pulje på 56 atomreaktorer i Frankrig. Fransk kernekraftproduktion kan importeres til Belgien via sammenkoblingerne mellem de to lande.
([24]) Se tabel 8 i bilag II til anmodningen.
([25]) *Ibid.*
([26]) *Ibid.*«

4) Betragtning 71-76 affattes således:

»4. **KONKLUSION**

(61) Da betingelserne for undtagelse som fastsat i artikel 34 i direktiv 2014/25/EU ikke er opfyldt, bør direktiv 2014/25/EU fortsat finde anvendelse på kontrakter, der har til formål at muliggøre produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, der modtager faste og lovbestemte præmier i Belgien.

(62) På baggrund af de faktorer, der er undersøgt i betragtning 40-60, bør kravet om at være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, jf. artikel 34, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, anses for at være opfyldt i Belgien for så vidt angår aktiviteter i forbindelse med det samlede marked for produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien.

(63) Direktiv 2014/25/EU bør derfor ikke finde anvendelse, når ordregivende enheder indgår kontrakter, der har til formål at muliggøre disse aktiviteter, eller når der afholdes projektkonkurrencer som defineret i artikel 2, nr. 17), i direktiv 2014/25/EU med henblik på udøvelsen af sådanne aktiviteter i det pågældende geografiske område.

(64) Denne afgørelse indskrænker ikke anvendelsen af EU's konkurrenceregler og bestemmelserne på andre EU-retlige områder. Navnlig er de kriterier og den metode, der anvendes til at vurdere, om de pågældende aktiviteter er direkte underlagt almindelige konkurrencevilkår i henhold til artikel 34 i direktiv 2014/25/EU, ikke nødvendigvis identiske med dem, der anvendes til at foretage en vurdering i henhold til artikel 101 eller 102 i TEUF eller Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ([27]), som bekræftet af Den Europæiske Unions Ret ([28]) —

_____

([27]) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).
([28]) Rettens dom af 27. april 2016, Österreichische Post AG mod Kommissionen, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, præmis 28. Jf. ligeledes direktiv 2014/25/EU, betragtning 44.«

5) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

Med forbehold af artikel 1 finder direktiv 2014/25/EU ikke anvendelse på tildeling af kontrakter, der har til formål at muliggøre produktion og engrossalg af elektricitet i Belgien, med undtagelse af produktion og engrossalg af elektricitet fra Doel 4 og Tihange 3, som falder uden for denne afgørelses anvendelsesområde.«

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien.

Den finder anvendelse fra den 6. marts 2025.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. november 2025.

På Kommissionens vegne
Stéphane SÉJOURNÉ
Ledende næstformand